

Bediüzzaman Hazretleri, Kur'ân'ın nazmındaki cezalete misal olarak hangi âyetleri gösteriyor?

Bediüzzaman Hazretleri İşaratü'l-İ'caz'da aynı misali şöyle anlatır:

Mesela, وَلَئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ “Rabb’inin azabından bir kokucuk onlara dokunacak olsa...”[1] âyetine dikkatle bak.

Bu âyet “zıddı zıddından yansıtmak” sırrıyla, azabın azını göstererek, onun dehşetini bildirmek için sevk olunmuştur.

إِنْ "Eğer"

Görmez misin, şek bildiren "eğer" ifadesi nasıl da azlığa azlığa medet veriyor!

مَسَّ "Dokunsa"

"İsabet" yerine "dokunmak" kelimesi nasıl da azlığa ve rahatlamaya işaret ediyor!

نَفْحَةٌ "Bir kokucuk"

Bu kelime hem bir defa dokunmak, hem küçüklük ifade etmektedir. Bundan dolayı, mânâsıyla, sığasıyla, sonundaki tenviniyle nasıl da azlığa telvihte bulunuyor!

مِنْ "...den"

Bu ifade, baziyet ile nasıl da azlığa ima ediyor![2]

عَذَابٍ "Azab"

"Nekal" gibi daha şiddetli azap kelimeleri yerine, (mânâsı tatlılığı da tedai ettiren) bu kelime nasıl da azlığa remzediyor!

رَبِّكَ "Rabbinin"

Burada Cenâb-ı Hakk'ın şefkatini gösteren Rab isminin kullanılması nasıl da azlığa işaret ediyor! Ve hakeza kıyas et! [3]

Görüldüğü gibi, âyetin bütün kelimeleri aynı mânâyâ kuvvet verecek şekilde dizilmiştir. Bu diziliş, bir nazm mu'cizesidir.

[1] Enbiya, 21/46.

[2] Baziyet: Bir Őeyin bir kısmı. Mesela, "kitabı okudum" dediğimizde tamamını okuduğumuz anlaşılır. Ama "kitaptan okudum" dediğimizde tamamını değil, bir kısmını okuduğumuz anlaşılır.

[3] Nursi, İŐaratu'l-İ'caz, s. 68-69.